

okresu, pokud se týče místního velitelstva (staničního důstojníka, vojenského staničního velitelstva) v místě se nalézajícího — ohlásiti a za všech okolností, kde toho zapotřebí, ustanovením prostředníků o to se postarati, aby jim případné vojensko-služební rozkazy doručeny býti mohly.

Ku vzdálení se do cizozemsku zapotřebí jest povolení velitelstva onoho sboru vojska (přednosta onoho ústavu vojenského a t. d.), které dovolenou povolilo.

Na čas dovolení podrží monturu a řemen na plášť, a vyjmouc ty, kterým z příčin zdravotních dána byla dovolená, i poboční zbraň.

Nositi uniformu v cizozemsku dovoleno jen s povolením říšského ministerstva války.

Každý na čas dovolený může se před uplynutím dovolené k službě dostaviti.

Byl-li povolán, má se dle rozkazu povolacího, byla-li však všeobecná mobilisace prohlášena, i hned dostaviti.

Všichni v cizozemsku se zdržující jsou povinni, jakmile cestou veřejnosti dojistá o tom se dozvědí, že říše blíže válkou jest ohrožena a záloha byla povolána, bez odkladu, nevyčkavše zvláštního povolání, do domova se vrátiti a u svého sboru vojska (ústavu vojenského a t. d.) k službě se hlásiti.

Ustanovení zvláštní.

Zemře-li na čas dovolený v místě, kde je posádka, učini o tom obecní představený velitelstvu doplňovacího okresu, pokud se týče vojenskému staničnímu velitelstvu, tam se nalézajícímu ohlášku, předkládaje list o dovolené. Vojenský duchovní, pokud se týče civilní duchovní, kterou funkci tu subsidiárně předsevzal, zašle zmíněnému velitelstvu list úmrtní, kteréž jej opět sboru základnímu zašle.

V místech, kde není posádky, předloží civilní duchovní list úmrtní a obecní představený list o dovolené politickému úřadu okresnímu.

Tento úřad zašle zmíněné listiny velitelstvu doplňovacího okresu a toto opět sboru základnímu.

Obecní představení postarají se o to, aby montura a výzbroj zemřelého sboru základnímu byl vrácen. Navraceno býti nemusí: prádlo, a nastala-li smrt následkem nemoci nakažlivé, ony kusy montury, které pro nebezpečí nákazy zničeny býti musely.